

Να αποστασιοποιηθούμε από τις κοινότυπες θεωρήσεις

Η φετεινή επέτειος των τραγικών γεγονότων του 1974 μας βρίσκει για πρώτη φορά υπό εντελώς διαφορετικές συνθήκες σε σχέση με όλες τις προηγούμενες. Το άνοιγμα των διόδων, η μαζική μετάβαση από τη μια πλευρά στην άλλη, η σε πρακτικό επίπεδο επαναπροσέγγιση και η επίδειξη ωριμότητας και κατανόησης στο επίπεδο των απλών ανθρώπων, έχουν δημιουργήσει νέα δεδομένα, των οποίων τα πιθανά παράγωγα και η εμβέλεια είναι δύσκολο να συγκεκριμενοποιηθούν. Σ' αυτό το στάδιο για την εξαγωγή συμπερασμάτων ως προς το τι δέον γενέσθαι.

Παρά το ότι ως αποτέλεσμα των πρόσφατων εξελίξεων έχουν ανακοινωθεί κάποια μέτρα - με οικονομικό κυρίως χαρακτήρα - από πλευράς Κυπριακής Κυβέρνησης αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενώ οι μέρες μέχρι την κρίσιμη ημερομηνία της 1^{ης} Μαΐου του 2004 ολοέν και λιγοστεύουν, μετά την απόρριψη του σχεδίου Ανάν από την Τουρκική πλευρά η υπόθεση λύση συνεχίζει να παραμένει στο τέλμα.

Κι όμως τα νέα δεδομένα δημιουργούν ευνοϊκές συνθήκες, που δεν πρέπει να αφεθούν να περάσουν ανεκμετάλλευτες. Μια σχολή σκέψης θεωρεί ότι η λύση είναι στα χέρια των απλών ανθρώπων. Αν η σχολή αυτή έχει δίκιο, τότε δεν μπορεί να υπάρχει για τους απλούς ανθρώπους καταλληλότερα εκμεταλλεύσιμη στιγμή από αυτή που ζούμε σήμερα. Μήπως όμως η για δεκαετίες αποκλειστική ενεργοποίηση των πολιτικών, έχει περιθωριοποιήσει τον απλό άνθρωπο σε τέτοιο σημείο, που τον έχει κάνει παθητικό δέκτη γεγονότων, ακόμη και σε εξελίξεις που η δική του συμμετοχή θα έπρεπε να είναι εκ των ουκ άνευ; Αν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε τα όντως σημαντικότερα γεγονότα από το 1974 θα ενισχύσουν τη πολιτική αποτελεμάτωση και θα δημιουργήσουν νέα τετελεσμένα με χειρότερες προϋποθέσεις για μια βιώσιμη πολιτική λύση. Πέραν τούτου ο απλός πολίτης δεν μπορεί να υποκαταστήσει τον τεχνοκράτη ή τον επαγγελματία πολιτικό.

Όμως οι Τ/Κύπριοι μετά τις ογκώδεις διαδηλώσεις εναντίον του καθεστώτος Ντενκτάς έδειξαν έμπρακτα τη στροφή τους προς τη Κυπριακή Δημοκρατία με τη μαζική εξασφάλιση των σχετικών εγγράφων που πιστοποιεί αυτή τη στροφή, των δελτίων ταυτότητας και διαβατηρίων κάτι που δεν μπορεί απλά να ερμηνεύεται σαν μέσο για την ευκολότερη μετακίνηση τους εκτός Κύπρου. Η πραγματικότητα είναι ότι το καθεστώς Ντενκτάς αμφισβητείται εκ των έσω και έμπρακτα. Όμως η Ε/κυπριακή πλευρά και οι Ε/κύπριοι παραμένουν εν πολλοίς θεατές στα τεκταινόμενα και αναμένουν από τις τκ/ες εκλογές του Δεκεμβρίου να δουν τι θέση θα πάρουν οι Τ/Κύπριοι έναντι του καθεστώτος και να κρίνουν ανάλογα. Είναι μήπως καιρός να δούμε τους

Τ/Κύπριους σαν οντότητα και να τους συμπεριφερόμαστε σαν ίσο εταίρο παρά να συνεχίζουμε να τους θεωρούμε σαν κοπάδι του κ. Ντενκτάς και να τους κολλούμε όπου λάχει το «ψεύδο» το «λεγόμενο» και άλλα επίθετα, αμφισβητώντας έτσι την ύπαρξη μιας λειτουργούσας κοινωνίας κάτω από το κέλυφος μιας παράνομης και μη αναγνωρισμένης όμως αρχής; Είναι μήπως καιρός να διερωτηθούμε αφού συναντιόμαστε και συνομιλούμε με «ψευδοβουλευτές», «ψευδοδημάρχους» και άλλους, αφού μας παίρνουν τα στοιχεία μας «ψευδοαστυνομικοί» και «ψευδοασφαλιστές» μας εκδίδουν ασφάλειες κατά πόσο είμαστε και εμείς ψευδοϋπαρκτά όντα; Συνειδητοποιούμε ότι στην προσπάθεια αποτροπής της αναγνώρισης του κρατιδίου του κ. Ντενκτάς έχουμε αγγίξει τα όρια του παράλογου, ενώ ταυτόχρονα την ώρα που ξεκινά η συμφιλίωση προσβάλλουμε της Τκ/ους; Δεν πρέπει να σταματήσουμε σε καμιά περίπτωση να εναντιωνόμαστε στην αναγνώριση του «κράτους» του κ. Ντενκτάς ως ενός παράνομου κατασκευάσματος που στηρίζεται στη δύναμη του ισχυρού. Όμως ηγεσία και απλοί άνθρωποι πρέπει να αναγνωρίσουμε και τις ανάγκες των Τ/κυπρίων, υλικές και μη - και είναι γι'αυτούς οι δεύτερες πολύ σημαντικές και ας μη το αντιλαμβανόμαστε - και να βρούμε τρόπους να τους δείξουμε τον σεβασμό μας όχι σαν αντιπρόσωπους ή εξαρτήματα ενός παράνομου καθεστώτος αλλά σαν μια οντότητα με την οποία θα πρέπει να ζήσουμε στο μέλλον, αφού έχουμε την ίδια πατρίδα. Και το κτίσιμο του μέλλοντος θα πρέπει να ξεκινά τώρα που τα αισθήματα συμφιλίωσης, κατανόησης και της ανάγκης για συμπόρευση είναι αναζωπυρωμένα και όχι όταν θα βρεθεί η τελική λύση, όταν κάποιες έξυπνες ενδεχομένως κινήσεις από μέρος της Τουρκίας θα μπορούν να κάνουν να ξεθυμάνουν όσα άφησε να εκδηλωθούν το άνοιγμα των οδοφραγμάτων. Έχει χαθεί παθητικά πολύς χρόνος, περιμένοντας τη λύση από κάποιους που δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει ότι έχουν να εξυπηρετήσουν και κάποια άλλα συμφέροντα. Έχουμε την αίσθηση ότι με την κατάσταση που δημιουργεί η επικείμενη ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. αλλά και το άνοιγμα των οδοφραγμάτων διανοίγεται η ευκαιρία στις δύο κοινότητες να ξαναφέρουν κάπως το Κυπριακό στα χέρια τους, κάτι που η παθητικότητα του παρελθόντος, οι αρνητικές αντικρύσεις και η έλλειψη επικοινωνίας ανάμεσα στις δύο κοινότητες έρριξε σχεδόν εξολοκλήρου στα χέρια τους διεθνούς παράγοντα και της Τουρκίας. Οι συγκυρίες δεν μπορούν να παρουσιάζονται στο διηνεκές. . .

Κατά τα άλλα δεν θα πρέπει να ξεχνούμε το πραξικόπημα, που άφησε ανεξίτηλο το μισρό του στίγμα στο σώμα της Δημοκρατίας και χαίνουσες δυστυχώς ακόμα τις πληγές.

Νεοκυπριακός Σύνδεσμος
17/07/2003